

PIETRELCINAI SZENT PIO ATYA VILÁGA

A pietrelcinai mindennapok

A fiatal barát annak is tudatában van, hogy gyenge egészségi állapota miatt valószínűleg nagyobb terhére, mint hasznára lenne az őt befogadó kolostori közösségnek. Családja, különösen édesanyja viszont mindenkinél jobban tudja adni a számára szükséges ápolást, és ez semmiféle terhet nem jelent az ő számára. A kapucinus közösségről azonban egyelőre mindez nem mondható el. Pio atya a venafroí kolostorban töltött legutóbbi időszak alatt is megtapasztalhatta, hogy rejtélyes betegsége mennyi terhet ró a kolostori közösség tagjaira.

A kolostor falai között folyó élet minden bizonnyal újra legyengítené őt: a szentmisék, a közös imák, a magány órái, a kötelezően elvégzendő egyéb szolgálatok és tevékenységek minden bizonnyal újra aláásnák törékeny egészségét. Pietrelcinában az édesanyja gondoskodik Pio atya Santa Maria degli Angeli utcában álló kis házának tisztán tartásáról, ruházataról, a különféle teák és főzetek elkészítéséről, amelyek a krónikus tüdőbetegségének kínjait enyhíthetik. Édesanyja, Peppa asszony minden reggel felkeresi őt kis házában, hogy megbizonyosodjon róla, minden rendben van fiával. Nem egyszer azonban még így is előfordult, hogy egy-egy lelki nyugtalanságban és fizikai szenvedések között telt, sántáni hatalmakkal vívott küzdelmekkel nehezített éjszaka után Peppa mama olyan rossz állapotban találta fiát, hogy megkérdezte: „Fiam, mi lenne veled most egy kolostorban?” A fiatal szerzetes teste ugyanis tele volt zúzódásokkal, kék foltokkal, sebekkel, annak bizonyítékaként, hogy a sántán egy perc nyugalmat sem hagyott neki az éjszaka folyamán. Ráadásul Pio atya Pietrelcinában találta meg a teljes nyugalmat, amely a szemlélődő élethez oly elengedhetetlenül szükséges. A visszavonulásra, magányos elmélkedésre, imára rengeteg alkalmas hely és idő kínálkozott itt, amit a kolostori közösség és élet egyelőre szintén biztosan nem tudna megadni neki.

Az átélt lelki gyötrelmek, a kétségbeesés, az Istentől való elhagyatottság szívet tépő érzése, amelyeket Pio atya e különleges helyeken és ezekben a különleges órákban átél, szintén a keresztény misztikus hagyomány részét képezik. Ezek az érzések a lelki megtisztulás folyamatának fontos lépcsőfokai, és még inkább arra indítják a szenvedő lelket, hogy mindenben és teljes mértékben Istenre hagyatkozzon. Pio atya ezen élmények leírásakor Jób és Jónás bibliai történeteit hívja segítségül. Arról számol be, hogy bár lelke folyamatosan Istent keresi, mégis néha úgy érzi, a pokol nyílik meg a lábai alatt. Pio atya lelki nyugtalanságához a szívet marcangoló kételyek formájában ez alkalommal ráadásul még Benedetto atya sürgetése is hozzájárult.

Benedetto atya a maga részéről szintén tudatában volt annak, milyen borzalmas vihart kavart kérésével a fiatalember érzékeny lelkében. November 16-i levelében arra buzdítja Pio testvért, legyen csak nyugodt, bízson mindent Istenre, ne féljen a gonosz lélek ármánykodásaitól, lelke ügyében pedig hagyatkozzék csak egész nyugodtan az ő támogatására.

Majd pedig tisztelettel és gyöngéden újra megismétli: tudatában van a misztériumnak, amely Pio atyát egyelőre megakadályozza abban, hogy mindenben szabályszerű kolostori életet éljen, ám mégis arra kéri, térjen vissza a kapucinus közösségbe, annál is inkább, mivel úgy tűnik, a szülőfalu jótékony levegője mégsem hozta meg egészségére nézve az oly hön áhított javulást. Provinciálisaként tehát arra kéri, vonuljon be Morcone kapucinus kolostorába, és ott vegye át a novíciusok nevelőhelyettesének tiszttségét. Benedetto atya tudja, Pio atya különösen kötődik Morcone kolostorához, ahol szerzetesi élete annak idején elkezdődött. Ráadásul a kolostor tiszta levegőjű helyen, magas hegyek lábánál terül el, így bizonyára egészségére is jó hatással lesz majd. Egyszerűen ragaszkodik ahhoz, hogy szerzetese odautazzon.

Morcone közel esik Pietrelcinához, és a két helység között elég jó a vasúti összeköttetés is. Benedetto atya tapintatos kérésére választ vár Pio atyától, arra kéri, fontolja, és ha lehet, adjon pozitív választ, ő pedig a hivatalos áthelyezést csak ezután indítja majd el, a szerzetesi engedelmességre való hivatkozással. Pio atya akkor kapja meg ezt az újabb levelet, amikor épp a Benedetto atyának szánt karácsonyi üdvözlőt fogalmazza magában. Így a fiatal szerzetes azonnal válaszol: megismétli, amit már több alkalommal is kifejezésre juttatott, miszerint lehetetlen, hogy most elhagyja szülőfaluját, hiszen ismét nagyon gyenge egészségi állapotban van, és ez bizonyára nagy terhet róna a kapucinus közösségre. Válaszával mindazonáltal Pio atya a legkisebb mértékben sem szándékozik megsérteni a rá vonatkozó szent engedelmesség törvényét. Emlékezteti egyúttal a provinciális atyát, hogy egy korábbi levelében ő maga vetette fel annak lehetőségét, hogy Pio atya talán kérhetné a szükséges egyházi felmentést ahhoz, hogy a szerzetesi életforma helyett egyházmegyében szolgáló, világi papi életet élhessen. Pio atya végül hangot ad fájdalmanak, amely lelkében dül, hiszen a kapucinus testvériség részének érzi magát, mégis úgy látja, lehet, hogy nincs más út, mint ez utóbbi javaslatot megfogadva, legalábbis ideiglenesen elhagyni a szerzetesrendet a világi papság kedvéért. Pio atya szívéből szeretne Assisi Szent Ferenc szigorú szabályai szerint és nyomdokait követve élni, úgy tűnik azonban, egyelőre ez nem lehetséges.

Agostino atya szintén levelet ír ez ügyben Pio atyának: ő úgy gondolja, mindenképpen engedelmeskednie kellene a provinciális atya felszólításának, hiszen az előljáró szavában Isten akarata nyilvánul meg. Pio atya azt válaszolja a lektor atyának, hogy ő szíve szerint azonnal visszatérne a kolostorba, ismét súlyosabbra forduló betegsége azonban ezt lehetetlenné teszi. Ez alkalommal nem hivatkozik természetfeletti okokra, csupán betegségére, amely mindenképpen kellemetlenséget, nehézséget jelentene a szerzetesközösségnek. A fent említett okok miatt úgy tűnik, Pio atya, legnagyobb bánatára, kénytelen lesz a szerzetesi élet alól egyházi felmentést kérni. Leghőbb vágya azonban, hogy Assisi Szent Ferenc ruháját továbbra is viselhesse... *(folytatás következik)*

Don Gabriele Amorth: EGY HATALMAS NAGY CSALÁD...

Kétségtelenül voltak, akik olyan erősen érezték Pio atya segítségét, hogy gyakran akarták felkeresni vagy egyenesen határozottan a közelében akartak letelepedni. Aki valamelyest is ismerte az atya környezetét és abban forgolódott, az tudta, ki volt az amerikai hölgy, Maria Pyle, aki már 1925-ben észrevette Pio atya életszentségét, közelében akart lenni, ezért a rendháztól nem messze épített magának házat és ott telepedett le egész további életére.

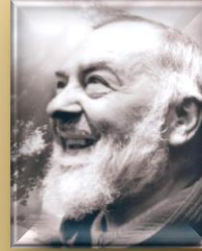
Túlzás? Fanatizmus? Egyeseknek kezdetben annak tűnt. Ha azonban arra gondolunk, hogy például a szerzetesi életforma kialakulásakor sokan mindenüket elhagytak, mert egy olyan ember közelében akartak kunyhót építeni, akit Isten valódi emberének tartottak, és az ő lelki irányításával imában töltött életre akarták szentelni magukat, akkor látjuk, hogy Maria Pyle döntése nem is annyira szokatlan. Hozzáteszem azt a sok jót is, amit az amerikai hölgy maga körül cselekedett; olyannyira vendégszerető volt, hogy Pio atya édesanyját és édesapját is vendégül látta, és az ő házában haltak meg.

Hogyan lett valaki Pio atya lelki gyermeke? Valójában úgy, hogy változatlanul hozzá járt győnni. De volt egy másik rendszer is, melyet különösen azok követtek, akiknek nemigen volt lehetőségük visszatérni hozzá, de egyébként mindenki élhetett ezzel a módszerrel. Amikor megtanítottak rá, én is így tettem. **Elég volt kérni tőle, elég volt, ha valaki megkérte, fogadja öt lelki gyermekevé.** Amennyire én tudom, mindenkinek igent mondott. Ő maga jelentette ki többször is: „*Nem hívok és nem kergetek el senkit.*” Velem valami sokkal szebb esett meg. Miután pap lettem, nekem is kezdtek lelki gyermekeim lenni. Hogyan lehetnék még inkább a segítségükre? Elmondtam gondomat Pio atyának és különleges kéréssel fordultam hozzá: „*Azt kérem Öntől, jelenlegi és jövőbeli lelki gyermekeimet fogadja saját lelki gyermekeivé.*” Rövid gondolkodás után Pio atya határozottan elfogadta. Ekkor azt mondtam neki: „*Meglátja, hogy ezek után Pio nagyapának fogják hívni!*” A szellemes poénra jóízűen nevetett.

Elmondhatom, hogy Pio atya megtartotta a szavát. Mindenki számára atya (senkinek sem nagyapapa!); sok alkalommal azonban rendkívüli módon is segítségükre volt lelki gyermekeimnek, habár még csak nem is gondoltak rá, és nem tudtak az én megállapodásomról. A magam részéről azt kell mondanom, Pio atya segítsége igen hatásos és olykor érzékelhető is, különösen amióta az ördögűzői szolgálatnak szentelem magam. Pio atya persze különösen igényes volt gyermekeivel; elkötelezettségre nevelte őket, kötelességre, a keresztre, egészen a hősiességig menően, amikor látta, hogy megteheti. És semmi kétség, hogy e tekintetben is nagy karizmákkal rendelkezett. Számptalan erre vonatkozó eset van. Találkoztam San Giovanniban egy fiatalemberrel, aki elmesélte a vele történeteket. Talán mások is tudnak erről, és úgy rémlik, mintha valaki megírta volna már; én azonban magától az érintettől hallottam a történetet. – Elhatározta, hogy emberi hiúságból szép nagy keresztet fog vetni minden templom előtt, ahol elhalad. Egy darabig rendben is ment a dolog. Egy napon azonban két barátjával sétált, akik nagyon messze eltávolodtak a hittől. Egy templom előtt haladtak el. „*Vessek keresztet? Ne vessek?*” *Mutassak jó példát vagy hagyjam, hogy ugrassanak?*” Hasztalan mondani, hogy e gondolatok közben már el is haladtak a templom előtt. Akkor a fülében jól ismert hangot hallott: „*Te gyáva!*”

Amint tehetette, felkereste Pio atyát. Az atya, mihelyt meglátta, nevetésben tört ki; majd, elkomorlyodva azt mondta: „*Ez alkalommal így történt a dolog, de ha még egyszer megteszed ezt velem, nyaklevest fogsz érezni!*”...

„Ó, Uram, múltamat irgalmadba, jelenemet szeretetedre, jövőmet gondviselésedre bízom.”

Padre Pio

San Pio da Pietrelcina

6/3.

Pio atya és Karol Wojtyła, egy misztikus barátság története... (22.)

A pápaválasztó bíborosoknak 1978 októberében újra Rómába kell gyűlniük, és meg kell választaniuk I. János Pál pápa utódját, az örök város püspökét. Néhány európai bíboros fejében megszületik a gondolat, hogy talán a mai világban és helyzetben szakítani kellene az ötszáz éves hagyománnyal, miszerint mindig olasz pápát választanak Szent Péter trónjára. 1978. október 16-ának délutánján Krakkó érsekét, Karol Wojtylát választják a pápai méltóságra, pontosan harminc évvel azután, hogy a fiatal Karol atya találkozhatott Pio atyával. Az új pápa álláspontja Pio atyával kapcsolatban már két nappal később nyilvánosságra kerül. Két olasz újságírónak ugyanis sikerül bejutnia Karol Wojtyła krakkói lakásába, és nagy könyvtárában előkelő helyen találták meg a Pio atya leveleit tartalmazó kötetet, amely 1973-ban jelent meg. A bíboros ajándékba kapta a kötetet annak a bizonyos San Giovanni Rotondóban tett négynapos látogatásának a végén, amelyről korábban már beszámoltunk.

A kapucinus előljáró, Sienai Bernardino úgy dönt, Pio atya boldoggá avatási ügyével kapcsolatban most már egyenesen az új pápához fordul, és arra kéri, engedje az eljárás lefolytatását. 1979. április 13-án a kapucinus atya levelet ír II. János Pálnak, amelyben azt kéri, a lehető leghamarabb tegyék a jogi és etikai szempontból szükséges vizsgálat tárgyává Pio atya életét és erényeit. Keressenek és hallgassanak meg az ügyben tanúkat, és állítsák helyre Isten szolgájának tiszteletre méltó jó hírét, amelyet az egykori Szent Hivatal folyamatos megfigyelése és érdeklődése besározott, és amely helyzeten cseppet sem javított a jelenlegi hittani kongregáció immár túlságosan is hosszúra nyúlt hallgatása sem. 1980-ban Manfredonia érseke szintén új dokumentumokat és kérvényt küld a Szentatyának, és arra kéri, indítsa el a boldoggá avatási eljárást, „Isten nagyobb dicsőségére és az emberi lelkek üdvösségére”.

A tény, hogy Szent Péter trónjára egy olyan új pápa került, aki nemcsak hogy személyesen is találkozott Pio atyával, hanem csodálta is őt és imádkozott is hozzá, közbenjárását kérte Istennél, azt eredményezte, hogy 1980. november 11-én a hittani kongregáció megadta engedélyét és hozzájárulását (*nulla obstat*) a boldoggá avatási eljárás megindításához...

(folytatás következik)